

lighed, at de kunne have deres Stilling som Officerer som Gifte med en stor Familie. — Den ærede Ordfører har selv erkjendt, at de hidtil gjældende Bestemmelser have været til Gavn, men har derved bemærket, at de ogsaa kunne have forvoldt Ulykker; den sidste Omstændighed er det meget vanskeligt at gaae ind paa; thi det, man ikke har Leilighed til at see, og som maaskee kun Faa have haft Leilighed til at blive bekjendte med, det kan man heller ikke befatte sig med; men jeg er tilfreds med, at han har erklæret, at de her omhandlede Indskrænkninger have været gavnlige. Naar man først erkjender det, synes mig, at man maa have Betænelighed ved at affaske dem, og det er den Mening, jeg har vedkjendt mig, og fremdeles vil holde fast ved.

Den meget ærede Ordfører har dernæst opholdt sig meget ved, at disse Bestemmelser angaaende Officerernes Giftermaal ikke staae i nogen Forbindelse med Subordinationsforholdene. Deri troer jeg ligeledes, at den ærede Ordfører har Ret; men de staae i Forbindelse med Officerernes Vel, med deres fremtidige Stilling i Livet, med de Udgifter, den Lykke, de endnu kunne vente at gjøre i deres Stilling; det er, fordi man troer, at altfor tidlige, ikke vel overveiede, Giftermaal kunne have en altfor stor Indflydelse paa deres Fremtid, at hine Bestemmelser ere givne, og det er det, der skulde vises, at de i saa Henseende ikke have gjort den tilsigtede Nytte. Men jeg troer, at det vil blive vanskeligt for den ærede Ordfører at bevise det, efterat han har erklæret, at de have været gavnlige. Naar den ærede Ordfører har bemærket, at det selv for Øvrigheden er vanskeligt at bedømme, hvorvidt de befalede Tilskud tilsiges af Mænd, som ere vederhæftige, da troer jeg ikke, at der er nogen særdeles Vanskelighed forbunden dermed. Øvrigheden paa ethvert Sted er dog nogenslunde bekjendt med Enhvers pecuniære Stilling; og her er jo ikke Spørgsmaal om store Summer, om 600 Rbd., og jeg troer vistnok, at Øvrigheden paa ethvert Sted vil med temmelig Sikkerhed kunne bedømme, om det kan afgives uden altfor stort Savn eller ikke.

Ja, jeg kommer nu til et Spørgsmaal,

som den ærede Ordfører har stillet til mig; han vil nemlig have, at jeg skal bevise, at hine ældre Bestemmelser have været til Gavn. Jeg troer ikke, at jeg behøver at anføre videre derom, eftersom den ærede Ordfører selv tidligere har indrømmet, at de have været til Nytte og Gavn.

Naar det derefter er anført, at man ikke er bekjendt med, hvorledes den nye Armeeargansisationsplan vil blive indrettet, og ikke kan vide, om Officerernes Gagering vil blive bedre eller mindre gode, om deres Avancement vil blive forbedret o. s. v., er jo derom vistnok ikke Noget bekjendt; men netop fordi man ikke noie kan oplyse, hvorledes disse Forhold ville blive ordnede, er der vistnok særdeles Grund til at udsætte denne Sags videre Behandling, indtil den nye Armeeargansisationsplan foreligger; da vil man kunne see Officerernes Stilling i det Hele og bedre kunne bedømme, hvorvidt der kan og bør sees nogen Forandring i de Bestemmelser, der hidtil ere gjældende for Officerernes Tilslædselse til at indlade sig i Ægteskab. Jeg skal dertil bemærke, at, naar der, som det formodentlig vil blive Tilfældet, efter den nye Armeeargansisationsplans Antagelse vil findes Reserver og Forstærkningsofficerer ansatte, saa ville ogsaa de Bestemmelser, som man nu skulde antage for Officerer i Linien, ikke kunne være gjældende for disse, og det er en Grund mere, hvorfor denne Sag ikke finder sin rette Afgjørelse nu.

Jeg skal endnu tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører brugte det Udtryk Villieløshed lige over for Sjælden; jeg veed ikke, om det var saaledes (Ordføreren: Jeg maa tilstaae, jeg erindrer virkelig ikke Ordene.) Jeg skal blot, for at det ikke skal staae nimodsfagt, bemærke, at ligesom det er udenfor al Tvivl, at enhver Officer skal udføre de Befalinger, der komme til ham fra hans Forsatte, saa er der en gammel Regel, der siger, for at bruge et Udtryk, der er bekjendt, at enhver Befalende skal bruge sin Conduite; deri ligger, at han ikke vil kunne være villieløs, naar man forlanger, at han foruden at udføre Befalingen skal bruge sin Conduite; det forlanger man endog af enhver